

Expunere de motive

Perioada de tranziție din România s-a caracterizat printr-o amplificare fără precedent a violenței, în special în rândul familiilor, acolo unde numărul de agresiuni dintre membri acestora (sot-sotie, părinți – copii) a crescut constant, de la an de an.

Violența asupra copilului este una dintre cele mai grave tipuri de violență și una dintre problemele acute ale societății românești, în ciuda faptului că dispunem de instrumente legale și instituționale de prevenire și combatere a violenței.

Conform ultimelor studii, 84% dintre copii declară că sunt bătuți de către părinți, în 75% din unitățile de învățământ se înregistrează fenomene de violență, iar 48,1% dintre copiii din instituții afirmă că sunt pedepsiți prin bătaie de către personalul instituției. Pedepsa fizică și umilirea copilului rămân principalele forme de instruire și corectare utilizate de părinți, educatori și personalul instituțiilor.

Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului, Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului și Agenția Națională pentru Protecția Familiei sunt instituțiile publice cu cea mai mare responsabilitate în aplicarea legilor care protejează copilul împotriva diverselor forme de violență. Legea nr. 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, gândită ca un răspuns instituțional la această problemă, este aplicată greoi, în special în teritoriu.

Agresiunea împotriva copilului are loc cu preponderență în familie și în școală din partea persoanelor în care copilul are cea mai mare încredere – părinți, rude apropiate și educatori, și nu sunt raportate decât atunci când urmele lăsate nu mai pot fi ascunse și uneori este mult prea târziu.

Violența se învață în familie, la școală, pe stradă, de la cunoscuți și din media. Violența naște violență. Copilul traumatizat va deveni un adult care, la rândul lui, va imita practicile adulților din copilăria lui și își va educa copiii cu bățul și tratament umilitor.

Consecințele violenței asupra copilului sunt de natură fizică și psihică, subminează încrederea în sine și în ceilalți, reduce spiritul de inițiativă și inhibă personalitatea.

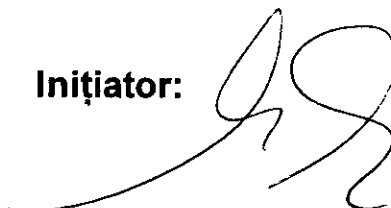
Avem instituții și legislație care, din păcate, nu este implementată întotdeauna cu mai multă fermitate.

Pentru stoparea acestui fenomen este necesară însă schimbarea mentalității adultului în creșterea și educarea copilului prin derularea de campanii sistematice la nivel național, pregătirea specialiștilor care lucrează cu copii, dar și a părinților, dezvoltarea de servicii specializate și un cadru legal specific care să asigure protecția reală a copilului și intervenția adecvată.

Având în vedere toate acestea, precum și impactul fenomenului în societate, prezenta inițiativa legislativă își propune consacrarea **în România a zilei de 5 iunie - ziua împotriva violentei asupra copilului.**

Consacrarea acestei zile prin lege urmărește sensibilizarea societății românești, inclusiv a decidenților din domeniu, a opiniei publice, organizațiilor neguvernamentale, societăților publice de radio și televiziune pentru a promova campanii, acțiuni și măsuri care să ofere siguranța copiilor noștri.

Inițiator:

Deputat PNL **MONA MUSCA**